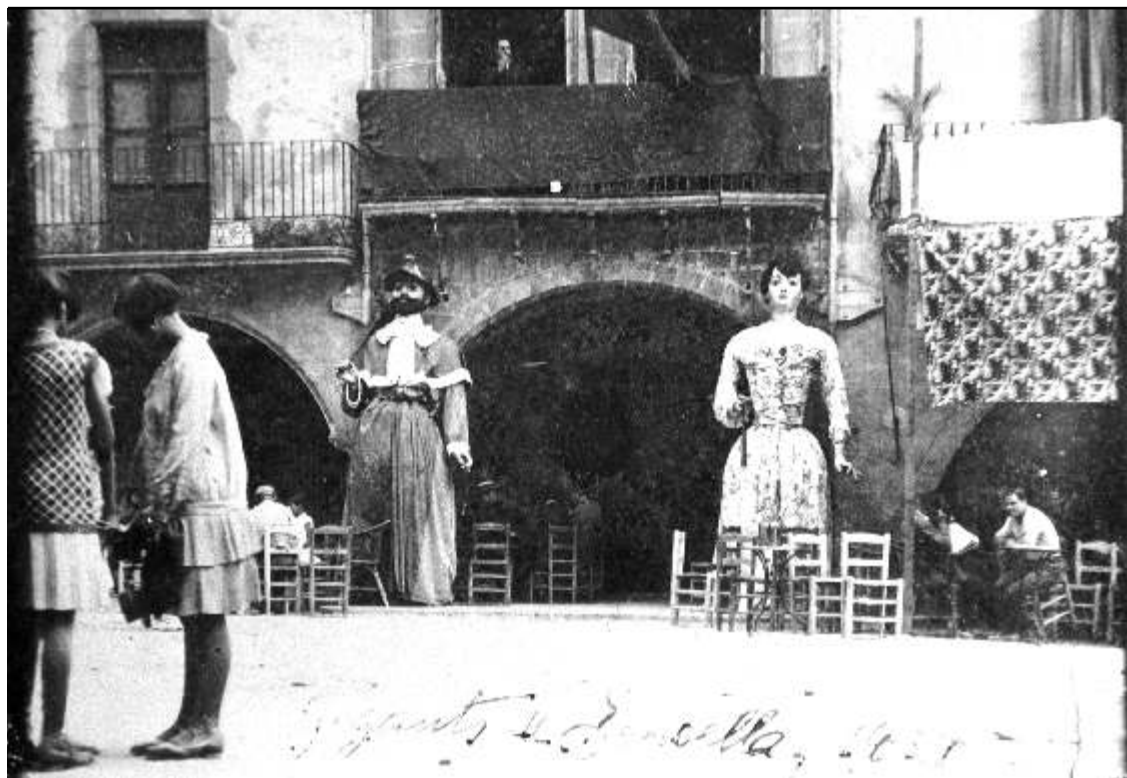

Un xic d'història sobre els quatre-cents anys de gegants a Torroella

Un bon indicador de la importància que tenen els gegants per a la gent de Torroella es troba en el munt d'escrits, treballs i la quantitat d'investigadors que n'han arribat a parlar. Aquest article vol ser una modesta ressenya per acostar breument, a través de la nostra historiografia local, la història d'aquests il·lustres personatges dels quals comencem a tenir referències el 1608, per tant, fa aproximadament quatre-cents anys.

Escriu

Marc Roura i Pujol

Àrea de Cultura, Joventut i Festes

Sobre l'origen de les figures de l'imaginari festiu se n'han recollit moltes notícies i teories diverses, però no queda clar quin en pot ser l'origen geogràfic. Hi ha informació de gegants a molts punts d'Europa com Londres, Flandes, Hongria... Tot i així, aprofitant l'any d'homenatge al cèlebre folklorista català Joan Amades,¹ reproduïrem, prudentment, la seva opinió: "El fet inicial dels gegants, com el de moltes altres coses que viuen fortament arrelades en els nostres costums i que parlen profundament al nostre esperit, s'ha perdut en la llunyania del temps, i és del tot impossible precisar-ne amb exactitud el veritable origen i el

moment que va produir-se. Trobem dades que ens permeten seguir els passos de tan elevats personatges fins a una època molt reculada; però aquestes dades no són del tot concretes, i en arribar a un moment es perden sense conduir-nos al punt inicial de vida."

De totes maneres, sembla força acceptat que els gegants i el bestiar que els acompanya, i que animen avui tantes festes populars d'arreu de Catalunya, estan molt lligats a la festa de Corpus – instituida l'any 1316 pel papa Joan XXII. A les processons de Corpus, aquestes figures formaven part del seguici i ballaven i representaven escenificacions

bíbliques. Hi ha qui considera que simbolitzaven «els poders vençuts per Nostre Senyor» i que el sacerdot ho ostentava com un senyal de la força de Déu; també hi ha qui considera que representaven senyors, sobirans o poderosos que «homenatjaven el Déu Totpoderós».

El gegant i la geganta de Torroella

Des del segle XIV Torroella de Montgrí era una pròspera vila reial. Durant els segles XVI i XVII hi trobem una classe comerciant rica i uns propietaris benestants que controlaven la casa de la vila al costat d'una església influent i pròspera.

¹ AMADES, Joan. *Gegants, nans i altres entremesos*, p. 45.

▶ Els Gegants a la plaça de la Vila a inicis dels anys vint.

Fotografia: arxiu Miquel Graells.

(1) Imatge sense datar dels gegants a la plaça de la Vila.

Fotografia: Centre de Documentació Museu de la Mediterrània.

(2) Els gegants exposats al museu van passar pel Palau de la Virreina de Barcelona, exposats el 2006.

Fotografia: Marc Roura.

Aquesta realitat possibilitava una vinculació directa amb les grans ciutats com Barcelona i Girona i facilitava que qualsevol manifestació litúrgica, festiva o popular es copiés i s'adaptés a les celebracions locals de la vila.

La primera referència escrita que trobem de l'existència de gegants a casa nostra es remunta l'any 1608 en una visita pastoral que va fer el bisbe Suaso en la qual es parla d'un gegant i un drac. Això ens permet afirmar que, com a mínim, ja fa quatre-cents anys de la presència de gegants a Torroella.

Sembla, com també passa a altres llocs, que en un primer moment només existia el gegant. No és fins al 1628 que es reflecteix l'existència de la geganta. Entre les despeses que va fer la Universitat per a la processó de Corpus, s'hi esmenta una partida de setze sous per portar els gegants i fer ballar la geganta. En els mateixos comptes, l'any 1638, hi trobem unes "despeses d'aiguacuit, carmí i midó" per a l'àliga, pagades a un tal Sagàs, fuster de la vila. En el llibre *Taba de la neu* de la Universitat, datat del 1666, un acord municipal expressa la necessitat de donar refresc al seguici que toca els tambors, fan ballar els gegants i porten el drac. Tot fa pensar que en aquesta segona meitat del segle XVII Torroella gaudeix d'una parella de gegants, d'un drac i d'una àliga.

Amb el temps, els gegants participen també a la Festa Major de Sant Genís i a altres celebracions i tanta sortida provoca que s'hagin de reparar o fer de nou en diverses ocasions, cosa que aporta dades històriques interessants. Un compte de clavari del 1679 ens descobreix que en aquell any es va construir una parella de gegants nous, ja que hi surt detallat el cost dels caps, mans, cabellera, transport... I, en el tercer *Llibre de Conclusions*, hi trobem una descripció del 1729 on es proposa la reparació del cap de la geganta, perquè "es troba romput".

Els gegants actuals

Testimonis orals recollits en diferents escrits també ens ajuden a refer la història dels nostres gegants. El senyor Ramon Séculi, perruquer dels gegants a principis del segle XX, explica que l'any 1880 es va substituir la parella, perquè el gegant "va morir d'una topada a la cantonada de can Quicus del carrer Major". L'autor de les noves figures va ser un artista conegut amb el nom del Relotger que, segons sembla, va fer l'estampa del cap del gegant a la seva semblança.

Les figures van tornar a ser retocades pels volts del 1930 per en Viñas, ebenista torroellenc, i per en

Pericot, que va escriure un interessant article sobre

01

02

que tenen més de seixanta anys (1948), com els centenaris (1880) es poden veure al Museu de la Mediterrània. De fet, és habitual que, petits i grans, ens entretinguem una estoneta per visitar-los. Els que surten habitualment són els que es troben a la planta baixa, mentre que els centenaris són al primer pis del museu, sense vestimenta i sense cabellera, per entendre com estan construïts per dins i com en deuen de ser, de pesats. Can Quintana s'ha convertit en la casa del gegant i de la geganta... un casal noble per a uns nobles personatges.

Els gegants de Torroella eren antics propietaris rurals

Amb el pseudònim de Palet, Josep Castells ens explica a la revista *Emporion* del 6 d'octubre del 1918 que "tothom sap que antigament els gegants posseïen moltes propietats, entre les quals es contaven dos o tres masos amb bestiar i bones terres. No fa pas gaire temps vàrem veure una bóta que en la cara de davant s'hi llegia en lletres grosses: propietat dels gegants. Devia ésser per a guardar-hi el vi de les vinyes dels gegants".

També mossèn Francesc Viver ens en parla en un altre article publicat l'any 1930 en el *Llibre de la Festa Major*, i afegeix: "En la muntanya Gran hom troba el camp del Porrer (així anomenat el gegant per la porra que porta), abans propietat dels gegants. Segons ens diu el conegut Sr. Ramon Séculí els béns dels gegants servien per subvenir amb les rendes i venda de productes a llurs necessitats i les de la vila i per comprar ventalls als Srs. Regidors."

I, finalment, Pere Castells, en un escrit publicat en el *Llibre de la Festa Major* de l'any 1963, diu: "En una propietat de gran categoria, la torre Ponsa, hi ha un camp conegut amb

el nom de camp del Porrer, títol significatiu que correspon al gegant per referència a la porra que porta. Aquest detall ens fa creure que la torre Ponsa era propietat dels gegants com ho confirmaria el fet d'haver estat una finca municipal; a la clau de volta de la porta d'entrada a aquesta bella masia hi figura l'escut de la vila."

Bibliografia:

CASTELL, PALET, Josep. *Els nostres gegants*. Emporion, 1918.

VIVER, Francesc. *Els gegants de Torroella de Montgrí. Lleu estudi per a llur història i psicologia*. Llibre de la Festa Major, 1930.

PERICOT, Joan. *Observacions Artístiques*. Llibre de la Festa Major, 1930.

AMADES, Joan. «Torroella de Montgrí» A: *Gegants, nans i altres entremesos*, 1934, p. 98-99.

CASTELLS, Pere. *Els gegants de Torroella, antics propietaris feudals*. Llibre de la Festa Major, 1963.

AUDIVERT, Marcel·lí. «Els gegants de Torroella». A: *Torroella, una vila singular*, 1983, p. 451 – 456.

VERT I PLANAS, Josep. *Els gegants de Torroella de Montgrí*. Revista de Girona, núm. 156, (gener-febrer 1993), p. 58-61.

ROVIRAS, Antoni; TORRENT, Enric. «Els gegants.» A: *Torroella i l'Estartit*. Quaderns de la Revista de Girona, p. 82-83.

BASSA, Jaume; BACA, Jan. «Els grans senyors de la Vila». A: *Torroella, vila vella*, 2007, p. 86 a 89.

Els Amics dels Gegants i dels Capgrossos de Torroella donen continuïtat a una tradició centenària de la nostra vila

Torroella ha tingut tradició gegantera des de ben antic. Una tradició, però, que no existiria si, darrere, no hi hagués hagut gent amb la il·lusió de fer-la realitat. Al llarg de la història, diferents portadors de gegants han alternat les seves rutines amb la tasca de sortir, dies comptats, a fer dansar i ballar la gent de la vila al so de les gralles i el pas dels gegants.

Escriu

Sílvia Yxart

Col·laboradora d'EL MONTGRÍ

Tot i que els portadors de gegants, durant molt temps, foren pagats per l'Ajuntament, perquè es tractava d'una feina com qualsevol altra, quan l'Eduard Viñas començà a portar-los, aquell ofici esdevingué una tradició feta per amor a l'art. Des de llavors, els geganters torroellencs surten per la recompensa d'il·lusionar petits i grans amb la xerimola i, en acabat, l'Ajuntament els paga un bon vermut. L'actual colla gegantera, la Colla d'Amics dels Gegants i els Capgrossos de Torroella, que des de fa deu o dotze anys són els que tenen cura dels gegants, són hereus d'aquesta tradició. Malgrat que no tenen res a veure amb els que hi hagué fa uns anys a la vila i que, el 2006, foren homenatjats, sí que recullen el seu esperit i experiència a

través de la figura d'en Narcís Noguer, que ha fet de pont entre les dues generacions geganteres.

Geganters i portadors de capgrossos

La colla, en un principi, només s'encarregava dels gegants, però quan el 2005 l'Ajuntament va decidir restaurar els capgrossos i crear noves figures, també se'n van començar a cuidar. Per tal de poder-ho fer, però, hagueren de buscar més gent i, tot i les seves pors, van acabar trobant-ne més aviat del que es pensaven. De seguida van ser les deu persones que són en l'actualitat.

El 2007 van participar amb el consistori en la creació de dos nous capgrossos. Per una banda es va apostar per una

figura nova, el Duc que, segons en Marc Muñoz, un dels membres de la colla, "és una figura molt vinculada a la vila, que havia de ser-hi" i, per altra banda, es va recuperar la figura de l'Esquivamosques, endegant una campanya de recuperació de capgrossos històrics que culminarà amb la creació, pròximament, del drac documentat el 1608. I, finalment el 2008, van completar el quadre festiu amb el Gegantó que, a part de ser un personatge verídici i de la memòria popular torroellenca, donava continuïtat a la colla, ja que els més joves podien començar a portar gegants.

Aquests últims anys, la Colla viu un moment dolç, perquè segons en Marc tot i que "això dels gegants

▲
La colla gegantera de Torroella promou diferents activitats al llarg de l'any.
Fotografies: Marc Roura.

sempre té pujades i baixades, hi ha hagut un ressorgiment". Tot i així admet que volen ser prudents, "no volem sortir gaire, perquè la gent no es cremi" i, per això, a excepció d'aquest any, que se celebren els quatre-cents anys de Gegants a la Vila, només solen sortir durant les manifestacions festives de la vila.

L'associació treballa per projectar la cultura popular

D'altra banda, per mirar que no s'esvaeixi aquesta fal·lera gegantera, la Colla ha entrat en una etapa molt activa i està tirant endavant diferents projectes. Per una banda, ha iniciat una petició conjunta, amb l'àrea de Cultura de l'Ajuntament i el Museu de la Mediterrània, perquè els gegants de Torroella siguin inclosos en el catàleg del Patrimoni Cultural Català, i la festa gegantera també formi part del catàleg del Patrimoni Festiu de Catalunya.

A més, amb motiu de l'aniversari, volen mirar de publicar un llibre dels quatre-cents anys d'història dels gegants amb tots els textos i imatges que hi ha.

I, conscients que la cultura popular s'ha de treballar des de petits, volen incidir perquè arribi a les escoles. Enguany, amb la celebració de l'Any Amades ha estat fàcil, però estaria bé que es treballés sempre. Per això volen seguir muntant, anualment, una exposició com la que han fet aquest any sobre l'imaginari festiu, que doni origen a nous treballs escolars.

Finalment volen innovar pel que fa a la sortida dels gegants. A partir d'aquest estiu, els gegants, per la Festa Major de Sant Genís, sortiran acompanyats d'una altra colla gegantera. Enguany, s'estrenaran amb els Gegants del Pi de Barcelona, que són uns personatges que, com els nostres, tenen una llarga tradició centenària.

Els gegants passen a formar part d'una exclusiva col·lecció de gegants centenaris en miniatura

L'Agrupació de Colles de Geganters de Catalunya (ACGC), juntament amb l'editorial Naono, van posar en marxa fa uns anys el col·leccionable "Els gegants de Catalunya" amb la voluntat de divulgar una de les tradicions més arrelades al nostre país i van oferir les reproduccions en miniatura dels gegants més emblemàtics de Catalunya. Enguany, amb motiu dels quatre-cents anys de gegants a Torroella de Montgrí, la nostra parella s'ha guanyat un lloc dins de la col·lecció.

El col·leccionable dels gegants de Torroella, que ja està a la venda, consta de les figures a escala 1:33, fabricades amb resina de gran qualitat i pintades a mà dins d'una caixa especial que les protegeix. Es pot aconseguir a les properes trobades i festes geganteres.

Els gegants en una sortida a la capital gironina.

Fotografies: Marc Roura.

Diferents actes commemoren els quatre-cents anys de presència de gegants a la vila amb èxit de participació

El passat 16 i 17 de maig a Torroella es van viure els actes centrals de la celebració que commemorava els quatre-cents anys de gegants de la vila. Tot va començar el dissabte amb una cercavila nocturna, amb els gegants locals, l'esquivamosques i diverses bèsties de foc de Barcelona com l'Arpella i la Víbria, que sortiren del pati de Can Quintana i acabaren a l'església de Sant Genís, on oferiren un ball i reposaren fins a l'endemà. La festa seguí diumenge al matí amb una cercavila amb totes les figures i colles participants que van voler acompanyar la local - l'Estartit, Amer, Cassà de la Selva, Argentona, Fal·lera Gironina i la Bisbal d'Empordà -. L'acte va finalitzar a la plaça de la Vila, on cada parella va oferir el seu ball de gegants i es van donar per tancats els actes commemoratius d'aquesta efemèride que han organitzat conjuntament l'Associació d'Amics dels Gegants i dels Capgrossos de Torroella de Montgrí i l'Ajuntament.

Diferents tallers i exposicions

Tot i així cal recordar que la programació festiva es va iniciar l'1 de maig amb la inauguració d'una mostra d'imaginari festiu català a la capella de Sant Antoni en la qual s'exposaven figures tan representatives com el Drac de la Bisbal, la Víbria, la Carassa o l'Arpella de Barcelona i que va tenir gran èxit de visitants. El dissabte 2 de maig, dins del marc de la Mediterrània Mar Obert, també es va realitzar un taller de capgrossos.

I el dissabte 9 de maig, es va presentar el llibre *Bèsties de Festa* de X. Cordoní, S. Udina i R. Saudell, al Museu de la Mediterrània, i es va inaugurar l'exposició «Bestiarium, un passeig per la nostra imatgeria festiva», de l'Agrupació de Bestiari Festiu i Popular de Catalunya, a la Biblioteca Pere Blasi.

Els capgrossos torroellencs, una part essencial del nostre imaginari festiu

La presència de nans o capgrossos en els seguicis populars del Principat no es documenta fins al primer terç del segle XIX. Joan Amades aporta referències que mostren ja al segle XVI la presència a València d'un seguici de tres parelles que representen "tres races humanes descendents de les velles tribus de Sem, Cam i Jafet, i figuraven, per tant, uns europeus, uns gitanos i uns africans". Sigui com sigui, la relació amb els gegants es va tornar connatural pel divertit contrast. Avui, els capgrossos continuen acompanyant les cercaviles saltant, ballant, empaïtant les criatures i formant part de l'escorta imprescindible del gegant i la geganta.

Gegants i capgrossos a la plaça de la Vila als anys trenta.

Fotografia: Centre de Documentació del Museu de la Mediterrània.

Escriu

Jordi Reynés López
Àrea de Cultura, Joventut i Festes

Tenim diverses referències (Joan Amades, Pere Castells, Marcel·lí Auidvert, Josep Vert) que ens parlen de la presència al segle XVII d'un seguici que anava acompanyat per un drac, un tambor i uns músics.

Pere Castells, en el *Llibre de la Festa Major* de l'any 1963 ens aporta la dada de la presència de l'Esquivamosques sense determinar de manera concreta a partir de quina data: "(...) un home que duia un cap de lleó i unes xurriaques a la mà que feia petar damunt els agosarats galifardeus que s'acostaven amb desmesura el pas de la comitiva". Castells, en canvi, sí que ens concreta que els gegants l'any 1931 porten uns capgrossos a la seva comitiva.

A la revista *Emporion*, núm. 90, del 6 d'octubre de 1918, Palet ens parla de la figura dels capgrossos amb aquestes paraules: "Alguna vegada, si algun osat o distret xavalet,

inconscientment o amb prou males intencions, fos el que fos, que de tot hi havia a la vinya del senyor, trepitjava la cua de la gegantesa o intentava obstruir el pas del gegant, se li tirava a sobre, l'amorrava a terra i li estirava les orelles fins que el cor li deia prou, cosa que no solia passar fins que l'allunyament de la cavalcada el cridava per espavilar-ne un altre com aquell. Els pacífics i inofensius gegants ja podien ben dormir tranquils i confiats mentre els vetllés l'esquivamosques!". Marcel·lí Auidvert també ens aporta referències dels anys 1910 i 1915, quan la comitiva anava acompanyada per un graller, l'últim dels quals fou Joan Custals, conegut com el "Maco". Avui, però, hem de dir que el Maco fou besavi dels nostres Grallers del Montgrí.

Les actuals figures dels capgrossos de Torroella de Montgrí, adquirides pel consistori torroellenc els anys vuitanta al taller barceloní El Ingenio, foren, en un primer moment, els germans

Marx, Chico, Harpo i Groucho. A aquestes també s'hi afegiren la figura de l'andalusa, el pagès i l'Home dels Nassos.

Després d'uns anys sense sortir per les festes i celebracions del municipi, l'any 2005, l'Ajuntament de Torroella de Montgrí va encarregar a la Dolça Vilallonga un projecte per a la restauració de les figures dels capgrossos torroellencs. Així, el 27 d'agost d'aquell any, en el transcurs dels actes de la Festa Major, es va celebrar l'acte de bateig dels nous capgrossos de Torroella amb una imatge totalment renovada. L'excel·lent treball de Dolça Vilallonga va permetre al municipi tornar a gaudir d'unes figures que ja formen part del nostre imaginari festiu.

Les figures avui són la Mari, senyora vinguda a Torroella de Montgrí fa molts anys i que estima el seu poble com ningú; en Met, fervent

Bateig dels capgrossos el 27 d'agost de 2005
Fotografia:
 Jordi Reynés

entusiasta del món del futbol; l'Alagi, abanderat d'aquells nous torroellencs que no fa gaire han arribat al municipi procedents de terres molt llunyanes; la Tuietes, cuinera torroellenca famosa pels seus platillos i rostits; en Niso, poeta, home de lletres sensible al batec cultural de la vila torroellenca; i l'Home dels Nassos

que amb nas renovat ens fa ballar cada dia de sant Silvestre.

El seguici torroellenc, a més, va incorporar dues figures noves per la Festa Major de l'any 2007: l'Esquivamosques i el Duc. L'Esquivamosques fou creat a imatge del lleó que porta l'espasa del gegant de Torroella. El Duc representa una au emblemàtica del massís del

Montgrí i, molt present en el nostre territori, acompanya no només les cercaviles, sinó també els correfocs de Festa Major.

A banda d'aquests capgrossos, el 2008 es va presentar el gegantó, que commemora la figura d'en Pauet, el barquer, l'últim barquer de la vila, abans de la construcció del pont.

BIBLIOGRAFIA:

- SOLER I AMIGÓ, Joan. *Cultura popular tradicional*. Barcelona: Pòrtic, 2001.
 CORDOMÍ I FERNÁNDEZ, Xavier; UDINA I CASTELL, Sete. *Bèsties de festa!*. Barcelona: Cim Edicions, 2008.
 PALET. "Els nostres gegants". *Revista Emporion*, núm 88. Agost 1918.
 AMADES, Joan. *Gegants, nans i altres entremesos*. 1934.
 CASTELLS, Pere. "Els gegants de Torroella de Montgrí antics propietaris feudals". *Libre de la Festa Major*, 1963.
 AUDIVERT, Marçal·lí. *Torroella de Montgrí, una vila singular*. Barcelona: Marcellí Audivert editor, 1983.
 VERT, Josep. "Els gegants de Torroella de Montgrí". *Revista de Girona*, núm. 156. Gener-febrer 1993.

Els acompanyants dels gegants, els capgrossos torroellencs

Mari

Significat:

La Mari és l'andalusa, la senyora vinguda a Torroella de Montgrí fa molts anys, que estima el seu poble com ningú.

Alçada: 0,50 m (en repòs) / 1,80 m (carregat)

Any i lloc de construcció:

Taller El Ingenio, aproximadament el 1980.

Any de restauració: 2005

Restauració: Dolça Vilallonga

Met

Significat:
Fervent entusiasta del món del futbol.

Alçada:
0,50 m (en repòs) / 1,80 m (carregat)

Figura original:
Taller El Ingenio, aproximadament el 1980.

Any de restauració: 2005

Restauradora: Dolça Vilallonga

Alagi

Significat:
Antigament era Chico, un dels germans Marx, però en ser restaurat per la Dolça Vilallonga el 2005 es convertí en l'Alagi. Nouvingut a la vila, procedeix de terres molt llunyanes.

Alçada: 0,50 m (en repòs) / 1,80 m (carregat)

Figura original:
Taller El Ingenio, aproximadament el 1980.

Any de restauració: 2005

Restauradora: Dolça Vilallonga

Tuietes

Significat:
Abans que la Dolça Vilallonga el renovés era Harpo Marx, però ara és una cuinera torroellenca famosa pels seus platillos i rostits.

Alçada: 0,50 m (en repòs) / 1,80 m (carregat)

Figura original:
Taller El Ingenio, aproximadament el 1980.

Any de restauració: 2005

Restauradora: Dolça Vilallonga

Niso

Significat:
L'antic Groucho Marx en actualitzar-se, es va convertir en el Niso, l'home de lletres sensible al batec cultural de la vila torroellenca.

Alçada: 0,50 m (en repòs) / 1,80 m (carregat)

Figura original:
Taller El Ingenio, aproximadament el 1980.

Any de restauració: 2005

Restauradora: Dolça Vilallonga

Home dels Nassos

Significat:

És una representació d'un personatge de la mitologia catalana que, segons explica Joan Amades, simbolitza l'any i, per tant, diuen que té tants nassos com dies li queden a l'any. Només se'l pot veure el trenta-u de desembre, que és el dia de Sant Silvestre.

Alçada: 0,50 m (en repòs) / 1,80 m (carregat)

Figura original

Taller El Ingenio, aproximadament el 1980.

Any de restauració: 2005

Restauradora: Dolça Vilallonga

Esquivamosques

Significat:

Es tracta d'un personatge vinculat al bestiar històric torroellenc que s'ha volgut recuperar i que, segons s'explica en diferents articles de *l'Emporion* i del *Llibre de la Festa Major*, espantava tots aquells nens i nenes que gosaven acostar-se massa a la parella de gegants.

Alçada: 0,50 m (en repòs) / 1,80 m (carregat)

Any de construcció: 2007

Constructora: Dolors Sans

Duc

Significat:

És un dels capgrossos estrenats recentment. Fa referència a una au emblemàtica del massís del Montgrí i és un nom molt vinculat al municipi, ja que representa diferents entitats.

Alçada: 0,50 m (en repòs) / 1,80 m (carregat)

Any de construcció: 2007

Constructor: Nuxu Perpinyà

Pauet el barquer, el Gegantó

Significat:

Pauet el barquer és el nou gegantó de la vila. Comemora la figura del barquer i representa en Pauet, del carrer del riu, el darrer que féu aquest ofici a la vila entre el s.XIX i XX, abans que es construís el pont. Segons una entrevista de Pere Blasi del *Llibre de la Festa Major* de 1930 era un personatge "esquerp i bosquetà, però bonàs i molt assequible".

Pes: 12 kg (amb roba)

Any de construcció: 2008

Constructor: Nuxu Perpinyà